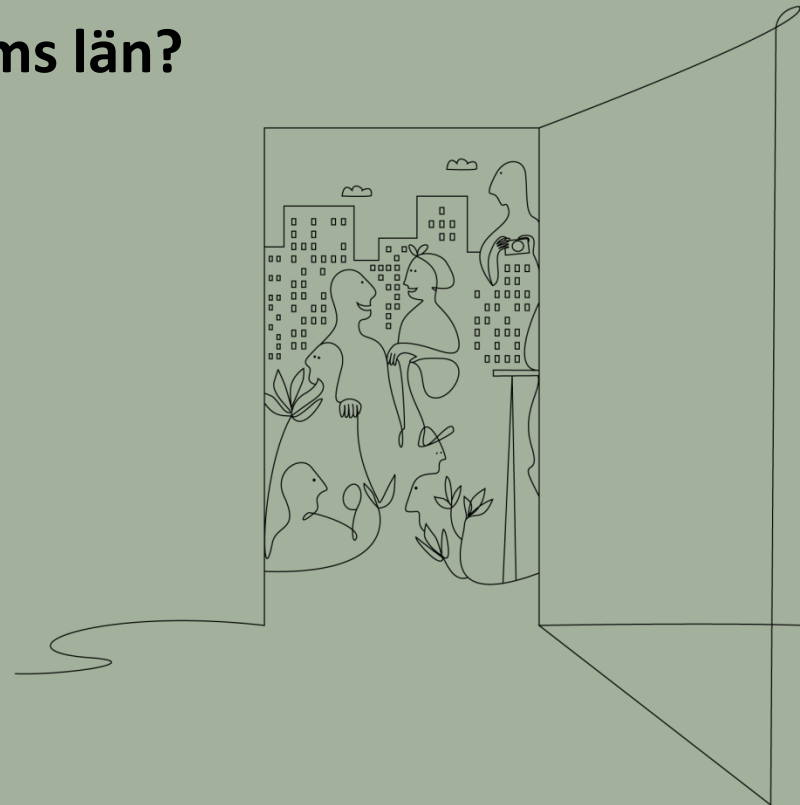

_Benchmarking

Hur bedöms rätten till tillfälligt boende i de nordvästra kommunerna i Stockholms län?

_Bakgrund och syfte

Studien undersöker och jämför hur nordvästkommunerna i Stockholms län utreder och bedömer rätten till tillfälligt boende.

Studien kom till efter att Sollentuna konstaterat högre kostnader för ekonomiskt bistånd per hushåll än många jämförbara kommuner.

- Efter beslut i chefsnätverket genomförde FoU Nordväst fokusgrupper i Solna, Sollentuna, Sundbyberg och Upplands Väsby samt en vinjettstudie i samtliga nordvästkommuner (Ekerö, Järfälla, Solna, Sollentuna, Sigtuna, Upplands Bro och Upplands Väsby)

_Resultat

- Alla kommuner betonar klienternas egenansvar och arbetar aktivt för att klienterna ska vara självständiga.

men

- Solna utmärker sig genom att betona klientens egenansvar redan i ett tidigt skede av klientkontakten.
 - Klienterna får själva ringa och boka in sig på vandrarhem och sovsalar. Klienten betalar själv, antingen med egna pengar eller med pengar från socialtjänsten.
 - Socialsekreteraren sköter inte bokningar och förlängningar, det är klientens eget ansvar.
 - Bostadslösa klienter, inklusive barnfamiljer, måste söka bostad över hela landet

_Resultat, fokusgrupper

- Alla kommuner har mer eller mindre anpassat sina arbetssätt efter att de flesta klienter vanligtvis inte kommer inträda på den ordinarie bostadsmarknaden på lång tid.

men

- I Solna uppmärksammas en tydlig strävan av att hålla klienternas aktivitetsnivå uppe, eftersom en hög nivå av självständighet och initiativförmåga krävs för att klara sig på den sekundära bostadsmarknaden i form av andrahands- och inneboendekontrakt.

_Resultat, fokusgrupper

- Bostadslöshet beskrivs i alla kommuner som huvudsakligen ett strukturellt problem som skulle kunna lösas eller i alla fall lindras av politiska beslut.
- Bristen på subventionerade hyresrätter gör att fler får svårare att etablera sig på den ordinarie bostadsmarknaden, vilket leder till att fler söker tillfälligt boende.

_Vinjetter

- Totalt samlades 170 svar in på två vinjetter.
- Bortfallet var minimalt.
- Resultatet karaktäriserades av hög heterogenitet både inom och mellan kommunerna.

men

- Ekerö utmärkte sig genom att vara mest benägen att bevilja bistånd, medan Solna och Sundbyberg var minst benägna.

_Exempel på vinjett

Yasmine (32 år) söker tillfälligt boende efter att hon och sina två barn (3 och 4 år gamla) enlig egen uppgift inte kan bo kvar hos sin svåger och hans fru. Maken är i Irak. Hon har informerats bort en gång när det var två veckor kvar på boendet. Nu står hon i receptionen med packade väskor.

_Organisatoriska olikheter

- På ett organisatoriskt plan sticker Sundbyberg ut. Där utreder en grupp boendekonsulenter alla ärenden om tillfälligt boende. De tar också beslut i ärenden och sköter myndighetsutövningen.
- I de andra kommunerna får socialsekreterare stöd av boendekonsulenter.

Andra olikheter

- Solna och Sundbyberg skiljer ut sig i fråga om vad som bedöms vara akut. En akut bostadslöshet bedöms där vara en bostadslöshet som uppkommit efter att något oväntat hänt som klienten inte kunnat planera för, till exempel olyckor, bränder eller något liknande. Endast den omständigheten att ett boendekontrakt tar slut är således inte en akut omständighet.
- Sollentuna och Upplands-Väsby menar istället att akut bostadslöshet antingen innebär att klienten helt saknar bostad eller inom mycket kort kommer att bli helt utan bostad.

Tack för att ni deltog!

Glöm inte att gilla vår sida på Facebook och prenumerera på vårt nyhetsbrev!

